

Posudek oponenta diplomové práce

Martina Fraňková

Zahraniční politika habsburské monarchie za Krymské války

Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Praha 2012

Dějiny podunajské monarchie a její zahraniční politika je dodnes vděčným tématem řady historických prací a edic. V této souvislosti samozřejmě vznikla řada edic značného rozsahu zabývající se jak politickými a diplomatickými dějinami, tak i memoáry a korespondencí předních osobností.

Jak autorka uvádí, její studie se zaměřuje na prezentaci a hodnocení vývoje zahraniční politiky habsburské monarchie v průběhu Krymské války v letech 1853/1854–1856, což ale není zcela přesné, protože zahrnuje mnohem širší spektrum – od zahraniční politiky Rakouského císařství (primárně období po nástupu Františka Josefa) až po samotný konflikt a jeho důsledky.

Studie M. Fraňkové je rozdělena do tří podkapitol: Rakousko a Krymská válka, Rakouská zahraniční politika v předvečer Krymské války a *Si vis pacem, para bellum* – rakouská zahraniční politika za Krymské války.

První kapitola poměrně nezvykle, ovšem úspěšně doplňuje úvodní rozbor literatury a pramenů a všeobecný historický úvod. Již zde je patrné, že M. Fraňková se touto problematikou zabývala dlouhou dobu a velmi intenzivně. Už samotný fakt,

že se našel někdo, kdo by se do tak obtížného a závažného úkolu pustil, je proto možné označit za velmi přínosný. Velkým kladem studie je skutečnost, že se autorka neomezila jen na využití literatury a vydaných pramenů, ale pracovala také s materiály rakouského Haus-, Hof- und Staatsarchiv. Výsledkem je vyčerpávající práce mimořádného rozsahu a kvality, která nesporně patří k mimořádným a snese i přísné srovnání. Úroveň práce zvyšuje i kultivovaný jazyk.

Druhá kapitola „Rakouská zahraniční politika v předvečer Krymské války“ pak představuje jakési preludium – shrnuje rakouskou zahraniční (ale i vnitřní) politiku od vypuknutí revolucí roku 1848 po ruskou intervenci do Moldavska a Valašska v červenci 1853.

Kapitola třetí „Si vis pacem, para bellum - rakouská zahraniční politika v průběhu Krymské války“ pak vzhledem k zaměření práce představuje skutečné „jádro“ – analýzu rakouské zahraniční politiky od vypuknutí rusko-tureckého konfliktu v létě 1853 do uzavření pařížského míru v březnu 1856, který zároveň znamenal krach rakouských aspirací na severovýchodním Balkáně.

Oponentovy výtky k práci jsou více méně marginálního charakteru a v podstatě se z mé strany omezují jen na neobvyklé spojení úvodu a první kapitoly, což je ale spíše námětem k diskusi než výtkou. Je však třeba zdůraznit, že nijak nenarušuje charakter a kvalitu této práce, jejíž úroveň je mimořádná.

Práci proto doporučuji k obhajobě a zároveň ji navrhuji uznat jako rigorózní.

Navrhované hodnocení: výborně

V Praze 1. září 2012

doc. PhDr. Jan Županič, Ph.D.

Ústav světových dějin